



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 61

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 10 februarie 1998

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 527 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	2	Decizia nr. 535 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 529 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	3	Decizia nr. 536 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	10-11
Decizia nr. 530 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	4	Decizia nr. 537 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 531 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	5	Decizia nr. 538 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 532 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	6	Decizia nr. 539 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	13-14
Decizia nr. 533 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	7	Decizia nr. 540 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 534 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	8	Decizia nr. 541 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 527****din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Corbu Daniela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 15 octombrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 1.284/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Corbu Daniela.

Prin Decizia nr. 145 din 25 noiembrie 1996 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca tardiv recursul declarat de Corbu Daniela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 31 martie 1997.

ca vădit nefondată, constatând că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, s-a statuat că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 Corbu Daniela a declarat recurs, considerând că „posibilitatea pe care o are procurorul general de a introduce recurs în anulare conferă acestuia un drept în plus față de ceilalți participanți la circuitul civil“.

Față de prevederile art. 16 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 101 alin. 1 și ale art. 102 alin. 1 din Codul de procedură civilă, recursul nu a fost introdus în termen.

Astfel, primind decizia la data de 16 decembrie 1996, Corbu Daniela a declarat recurs împotriva acesteia la 4 iunie 1997, depășind termenul legal de 10 zile de la comunicare.

Deoarece termenul de recurs este un termen legal peremptoriu, nerespectarea lui atrage, conform art. 103 alin. 1 din Codul de procedură civilă, decăderea părții din dreptul de a mai exercita recursul.

Rezultă că recursul declarat de Corbu Daniela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 este tardiv.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 529****din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Bilargiu Paul Mihail Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Bilargiu Paul Mihail Mircea.

Pentru cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Bilargiu Paul Mihail Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997 este nul, fiind nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 19 august 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 530****din 2 decembrie 1997**

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330²
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Tănăsescu Sanda Alice împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.963/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Tănăsescu Sanda Alice.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca vădit nefondată, având în vedere practica sa jurisdicțională, precum și Legea nr. 17/1997, prin care dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate.

Împotriva deciziei sus-menționate intimata-reclamantă a declarat recurs, în termen legal, deoarece „modificarea legii trebuie să ducă implicit la recunoașterea că, anterior modi-

ficării, dispoziția procedurală nu era constituțională, și nu la respingerea excepției“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale, având efecte numai pentru viitor, nu pot privi decât neconstituționalitatea unor texte în vigoare, întrucât, altminteri, dacă s-ar referi la dispoziții legale abrogate sau în formă anterioară unei modificări, în mod necesar ele ar avea efecte retroactive, încălcând astfel art. 15 din Constituție. Pe cale de consecință, controlul exercitat de Curte pentru soluționarea excepției invocate poate privi numai art. 330¹ din Codul de procedură civilă, după modificarea sa prin Legea nr. 17/1997. De asemenea, se constată că aplicabilitatea prevederilor acestui articol la recursurile în anulare, anterioare intrării în vigoare a legii menționate, este o problemă de competența exclusivă a instanței judecătorești.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Tănăsescu Sanda Alice împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 25 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 531**

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popovici Ioana Smaranda împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 6 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.546/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Popovici Ioana Smaranda.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, reținând că textul atacat a suferit modificări prin Legea nr. 17/1997, în sensul că recursul în anulare poate fi exercitat numai în termen de 6 luni de către procurorul general.

Împotriva deciziei sus-menționate intimata-reclamantă a declarat recurs, în termen legal, deoarece, în speță, recursul în anulare a fost introdus anterior intrării în

vigoare a Legii nr. 17/1997, iar excepția de neconstituționalitate ar fi lipsită de obiect dacă s-ar putea invoca în fața instanței supreme excepția de tardivitate a recursului, în raport cu dispozițiile legii de modificare a textului atacat. Recurenta, în sprijinul acestor afirmații, reiterează motivele pentru care a ridicat excepția de neconstituționalitate..

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale, având efecte numai pentru viitor, nu pot privi decât neconstituționalitatea unor texte în vigoare, întrucât, altminteri, dacă s-ar referi la dispoziții legale abrogate sau în formă anterioară unei modificări, în mod necesar ele ar avea efecte retroactive, încălcând astfel art. 15 din Constituție. Pe cale de consecință, controlul exercitat de Curte pentru soluționarea excepției invocate poate privi numai art. 330¹ din Codul de procedură civilă, după modificarea sa prin Legea nr. 17/1997. De asemenea, se constată că aplicabilitatea prevederilor acestui articol la recursurile în anulare, anterioare intrării în vigoare a legii menționate, este o problemă de competență exclusivă a instanței judecătorești.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popovici Ioana Smaranda împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 532****din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Stoenescu Mihail Dimitrie Mirel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.495/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stoenescu Mihail Dimitrie Mirel.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate, reținând că, prin Legea nr. 17/1997, textul atacat a suferit modificări, în sensul că recursul în anulare poate fi exercitat de procurorul general numai în termen de 6 luni, pentru motivele prevăzute în art. 330 pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate Stoenescu Mihail Dimitrie Mirel a declarat recurs, în termen legal, deoarece consideră că „Legea nr. 17/1997 nu produce efect retroac-

tiv“, iar „ca o soluție dată cu aplicarea corectă a legii trebuie să se rețină neconstituționalitatea art. 330¹ în redactarea inițială“, modificarea survenită ilustrând, „în mod neechivoc, caracterul neconstituțional al textului inițial“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale, având efecte numai pentru viitor, nu pot privi decât neconstituționalitatea unor texte în vigoare, întrucât, altminteri, dacă s-ar referi la dispoziții legale abrogate sau în formă anterioară unei modificări, în mod necesar ele ar avea efecte retroactive, încălcând astfel art. 15 din Constituție. Pe cale de consecință, controlul exercitat de Curte pentru soluționarea excepției invocate poate privi numai art. 330¹ din Codul de procedură civilă, după modificarea sa prin Legea nr. 17/1997. De asemenea, se constată că aplicabilitatea prevederilor acestui articol la recursurile în anulare, anterioare intrării în vigoare a legii menționate, este o problemă de competență exclusivă a instanței judecătorești.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Stoenescu Mihail Dimitrie Mirel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 533****din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ivănuș Ion, Pavel Matei, Ceașescu Aurel, Ilie V. Ion, Turturea Anghelina, Ungureanu Ion, Dincă Gheorghe, Ilie Gheorghe, Nedu Petre, Diaconescu Nicolae, Duligean Ion, Șarpe Dumitru, Zisu Eugen, Filip Constantin, Ceașescu Ionel, Buduran Antonica, Sandru Filimon, Popescu Ion, Grigore Ion, Călugăru Elena, Ceașescu Petre, Ceașescu Ștefan, Ionel David, Gheban Gheorghe, Martescu Ion, Diaconescu Gheorghe, Buduran Gheorghe, Buduran Nicolae, Popescu Vasile, Ungureanu T. Ion, Păunescu Constantin, Turturea Ion, Vărzaru Valter, Paraschivescu Ion, Paraschivescu Ana, Ungureanu Gheorghe, Gioancă Grigore, Ungureanu Constantin, Ungureanu Gheorghe, Duligean I. Ion, Duligean Gheorghe, Ungureanu Ștefan, Popescu Gh. Gheorghe, Buduran Ion, Diaconescu Pantelimon, Popescu Nicolae, Diaconescu Grigore, Diaconescu Vasile, Diaconescu Dan, Ilie Pantelimon, Pociump Ion, Babu Dumitru, Diaconescu D. Ion și de Cojocar I. Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.173/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Ivănuș Ion, Pavel Matei etc.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate, reținând că textul atacat a suferit modificări prin Legea nr. 17/1997.

Împotriva deciziei sus-menționate intimații-reclamanți au declarat recurs, în termen legal, fără însă a-l motiva.

În raport cu dispozițiile art. 16 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 101 alin. 1, art. 102 alin. 1 și ale art. 303 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, recursul este nul, deoarece, deși declarat în termen, nu a fost motivat. În temeiul art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, nu poate fi reținut nici un motiv de ordine publică cu privire la decizia care face obiectul recursului.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Ivănuș Ion, Pavel Matei, Ceașescu Aurel, Ilie V. Ion, Turturea Anghelina, Ungureanu Ion, Dincă Gheorghe, Ilie Gheorghe, Nedu Petre, Diaconescu Nicolae, Duligean Ion, Șarpe Dumitru, Zisu Eugen, Filip Constantin, Ceașescu Ionel, Buduran Antonica, Sandru Filimon, Popescu Ion, Grigore Ion, Călugăru Elena, Ceașescu Petre, Ceașescu Ștefan, Ionel David, Gheban Gheorghe, Martescu Ion, Diaconescu Gheorghe, Buduran Gheorghe, Buduran Nicolae, Popescu Vasile, Ungureanu T. Ion, Păunescu Constantin, Turturea Ion, Vărzaru Valter, Paraschivescu Ion, Paraschivescu Ana, Ungureanu Gheorghe, Gioancă Grigore, Ungureanu Constantin, Ungureanu Gheorghe, Duligean I. Ion, Duligean Gheorghe, Ungureanu Ștefan, Popescu Gh. Gheorghe, Buduran Ion, Diaconescu Pantelimon, Popescu Nicolae, Diaconescu Grigore, Diaconescu Vasile, Diaconescu Dan, Ilie Pantelimon, Pociump Ion, Babu Dumitru, Diaconescu D. Ion și de Cojocar I. Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 este nul, fiind nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 534
din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Teodoru Coriolan Sorin și Rogozea Doina Marilena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Teodoru Coriolan Sorin și Rogozea Doina Marilena.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge recursul declarat de Teodoru Coriolan Sorin și Rogozea Doina Marilena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

**PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
 prof. univ. dr. IOAN MURARU**

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Teodoru Coriolan Sorin și Rogozea Doina Marilena, cu motivarea că instituția recursului în anulare este neconstituțională, deoarece încalcă principiile stabilității raporturilor juridice civile, autorității lucrului judecat, egalității părților și neretroactivității legii civile.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece, prin decizii definitive și obligatorii potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții legale.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins. Cu privire la aspectele invocate în motivarea recursului, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia definitivă nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996. Argumentele care au fundamentat decizia citată, motivate, în principal, pe rolul și funcțiile Ministerului Public, așa cum sunt ele configurate prin art. 130 din Constituție, criticile autorilor excepției neprivind aspecte de ordin constituțional, subzistă și în cauza de față, nesurvenind elemente noi care să determine modificarea practicii constante jurisdicționale a Curții în acest sens.

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 535
din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Baldovin Eugenia Alexandra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Baldovin Eugenia Alexandra.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Baldovin Eugenia Alexandra, pentru următoarele motive:

Exercițiul căilor de atac trebuie să fie deschis în mod egal tuturor participanților la procesul civil, întrucât ei au drepturi și îndatoriri egale, în caz contrar încălcându-se art. 128 din Constituție; părțile care doresc să critice o decizie a instanțelor judecătorești au la dispoziție căi extraordinare de atac, care absolut în toate cazurile se pot exercita doar într-un anumit termen, în timp ce pentru recursul în anulare nu este stipulat un termen; prin recursul în anulare, procurorul general critică instanțele pentru că și-ar fi depășit atribuțiile și că ar urma să apară o lege care să soluționeze cazurile ivite în temeiul Decretului nr. 223/1974, ceea ce este profund eronat, deoarece instanțele dispun de această competență chiar potrivit art. 4 din decret; se instituie pentru Ministerul Public o poziție privilegiată, încălcându-se astfel art. 128 din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece, prin decizii definitive și

obligatorii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții legale.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul și ultimul motiv de recurs, care vizează aceeași poziție, pretins privilegiată, a Ministerului Public în raport cu celelalte părți din proces, încălcându-se astfel dispozițiile art. 128 din Constituție, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Art. 128 din Constituție prevede că exercitarea căilor de atac se poate realiza în condițiile prevăzute de lege. O asemenea lege este Codul de procedură civilă și nici o dispoziție constituțională nu limitează dreptul legiuitorului la o anumită reglementare a unei căi de atac, cu condiția, desigur, de a nu aduce atingere altor texte constituționale. Cât privește dreptul exclusiv al procurorului general de a declara recurs în anulare, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 130 din Constituție, care prevăd că Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept. Cele două situații prevăzute de art. 330 din Codul de procedură civilă — când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești și când s-au săvârșit infracțiuni de către judecători în legătură cu hotărârea pronunțată —, în care procurorul general poate promova recurs în anulare, relevă tocmai apărarea acestor valori fundamentale ale statului de drept.

Rezultă că, departe de a constitui un privilegiu, recursul în anulare reprezintă o modalitate legală de reparare a unor grave erori judiciare, ce se realizează printr-o autoritate publică, abilitată constituțional în acest sens.

Motivul de recurs, potrivit căruia pentru recursul în anulare nu este stipulat un termen în care acesta poate fi promovat, nu poate fi reținut, deoarece acesta este un aspect ce privește art. 330¹ din Codul de procedură civilă, iar excepția de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită în acest dosar, prin Încheierea din 10 ianuarie 1997, privește dispozițiile art. 330 din același cod. Rezultă că excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă este ridicată pentru prima dată în fața Curții în recurs.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor”.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul căruia, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezi și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și

*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendentă pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbatere contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Baldovin Eugenia Alexandra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 536

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Hariton Ana Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997*).

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase care nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996 și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

Și ultimul motiv de recurs, care privește modul în care a fost formulat recursul în anulare de către procurorul general, cu invocarea unui act normativ, Decretul nr. 223/1974, care nu mai este în vigoare, urmează a fi respins. Acest motiv de recurs privește fondul litigiului, care este de competența exclusivă a instanței judecătorești, Curtea Constituțională statuând, așa cum prevede art. 29 din regulamentul său de organizare și funcționare, numai asupra problemelor de drept.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Hariton Ana Maria.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă. Cât privește dispozițiile art. 330² din Codul de procedură civilă, această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din același cod. Cât privește prevederile art. 330¹ din același cod, s-a constatat că excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect, ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 17/1997.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Hariton Ana Maria. Pentru termenul de judecată din 18 noiembrie 1997, recurenta a depus la dosar cerere de retragere a recursului.

Ținând seama de prevederile art. 267 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională ia act de cererea de renunțare la calea de atac, care nu este contrară prevederilor art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992, al art. 267 din Codul de procedură civilă, precum și al art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Hariton Ana Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 537 din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Niculescu Tatiana, Nicolescu Alexandra Constantina și Costache Irina Dana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Niculescu Tatiana, Nicolescu Alexandra Constantina și Costache Irina Dana.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Pentru a pronunța această soluție, s-a constatat că, urmare modificării textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997, excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții este lipsită de obiect.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Niculescu Tatiana, Nicolescu Alexandra Constantina și Costache Irina Dana, pentru următoarele motive: art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu limitează în timp posibilitatea introducerii recursului în anulare, pe care o rezervă exclusiv procurorului general, încalcându-se astfel dispozițiile art. 11 alin. (2), ale art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1), ale art. 20 și ale art. 128 din Constituție, ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice; s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, dar nu s-a primit răspuns decât de la acesta din urmă și s-ar impune cunoașterea opiniilor noilor autorități politice, alese după noiembrie 1996.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, iar excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 17/1997.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Motivul referitor la nelimitarea în timp a posibilității introducerii recursului în anulare este neîntemeiat și urmează a fi respins, deoarece în prezent această critică de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu mai poate fi susținută, urmare modificării textului prin Legea nr. 17/1997, care a limitat la 6 luni termenul pentru exercitarea acestei căi de atac.

Nici susținerile privind încălcarea prin art. 330¹ din Codul de procedură civilă a dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 și ale art. 128, precum și a celor ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 din

Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice nu pot fi reținute. Potrivit art. 130 din Constituție, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și, așa cum s-a reținut prin Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, și în materie civilă există asemenea interese, cum sunt încălcarea principiului separației puterilor în stat sau săvârșirea de infracțiuni de către judecători. Pe de altă parte, potrivit art. 128 din Constituție, exercitarea căilor de atac se realizează în condițiile legii. Dacă art. 330 din Codul de procedură civilă a rezervat doar procurorului general dreptul de a exercita recurs în anulare, nu există nici un text constituțional violat prin această reglementare, părților fiindu-le rezervate celelalte căi extraordinare de atac: revizuirea și contestația în anulare.

Și cel de-al doilea motiv de recurs privind solicitarea punctelor de vedere de la noile autorități urmează a fi respins. Potrivit Legii nr. 47/1992, solicitarea punctelor de vedere nu era obligatorie la prima instanță, cât timp excepția a fost respinsă ca vădit nefondată. În recurs însă Curtea a solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. Faptul că nici una dintre cele două Camere ale Parlamentului nu a comunicat punctele de vedere solicitate nu constituie un impediment în soluționarea cauzei.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Niculescu Tatiana, Nicolescu Alexandra Constantina și Costache Irina Dana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 538 din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența recurentei și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ionescu Rodica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 54 din 19 martie 1997*).

*) Decizia Curții Constituționale nr. 54 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 29 iulie 1997.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 24 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Ionescu Rodica.

Prin Decizia nr. 54 din 19 martie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Ionescu Rodica.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992, al art. 267 din Codul de procedură civilă, precum și al art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale.

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Ionescu Rodica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 54 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 539 din 2 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Konstantin Johanna împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 februarie 1997, pronunțată în Dosarul

În ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, recurenta Ionescu Rodica a arătat că își retrace cererea de recurs și a solicitat restituirea Dosarului nr. 2.630/1996 la Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă.

Ținând seama de prevederile art. 267 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională ia act de cererea de renunțare la calea de atac, care nu este contrară prevederilor art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale.

nr. 2.549/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de reclamanta-intimată Konstantin Johanna.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, bazându-se pe practica jurisdicțională.

Împotriva deciziei sus-menționate Konstantin Johanna a declarat recurs, în termen legal, pentru următoarele motive:

Curtea Constituțională a greșit considerând că excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă este nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice o eventuală schimbare a propriei practici, deoarece astfel a fost afectat principiul independenței judecătorului și supunerea lui numai față de lege și, pe cale de consecință, jurisprudența a fost transformată în izvor de drept.

Recurenta apreciază că există noi elemente care ar fi trebuit să fie avute în vedere de Curte, și anume modificările aduse textelor atacate prin Legea nr. 17/1997, precum

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

și cele care vor interveni și vor elimina recursul în anulare în procesul civil.

De asemenea, prin decizie, Curtea trebuia să se pronunțe asupra constituționalității textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă, înainte de modificare.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹,

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Konstantin Johanna împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 540 din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Konstantin Alexander și Constantinescu Viorica Marilena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Constituțională hotărăște asupra problemelor de drept, aspectele de fapt fiind atributul organelor unde cauza se judecă pe fond. De aceea este de esența activității jurisdicționale a Curții Constituționale, sesizată cu judecarea unei excepții de neconstituționalitate, să-și evoce propria practică, fără ca prin aceasta să se încalce principiul constituțional al independenței judecătorilor.

Legea nr. 17/1997 nu a desființat recursul în anulare, ci a stabilit un termen înlăuntrul căruia el poate fi introdus de procurorul general.

Celelalte aspecte ridicate de recurentă nu vizează neconstituționalitatea textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ci privesc aplicarea în timp a legilor, care este de competența instanțelor judecătorești.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 6 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.878/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Konstantin Alexander și Constantinescu Viorica Marilena.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, reținând că textul atacat a suferit modificări prin Legea nr. 17/1997, în sensul că recursul în anulare poate fi declarat de procurorul general numai în termen de 6 luni, pentru motivele prevăzute de art. 330 pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate Konstantin Alexander și Constantinescu Viorica Marilena au declarat recurs, în termen legal, cu motivarea:

Curtea Constituțională a greșit considerând că excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă este nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice o eventuală schimbare a propriei practici, deoarece astfel a fost afectat principiul independenței

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

judecătorului și supunerea lui numai față de lege și, pe cale de consecință, jurisprudența a fost transformată în izvor de drept.

Recurenții apreciază că există noi elemente care ar fi trebuit să fie avute în vedere de Curte, și anume modificările aduse textelor atacate prin Legea nr. 17/1997, precum și cele care vor interveni și vor elimina recursul în anulare în procesul civil.

De asemenea, prin decizie, Curtea trebuia să se pronunțe asupra constituționalității textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă, înainte de modificare.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de pro-

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Konstantin Alexander și Constantinescu Viorica Marilena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
 prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
 Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 541 din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Crupariu Anca împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

cedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Constituțională hotărăște asupra problemelor de drept, aspectele de fapt fiind atributul organelor unde cauza se judecă pe fond. De aceea este de esența activității jurisdicționale a Curții Constituționale, sesizată cu judecarea unei excepții de neconstituționalitate, să-și evoce propria practică, fără ca prin aceasta să se încalce principiul constituțional al independenței judecătorilor.

Legea nr. 17/1997 nu a desființat recursul în anulare, ci a stabilit un termen înlăuntrul căruia el poate fi introdus de procurorul general.

De altfel, critica formulată de recurenți în ceea ce privește soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă nu poate fi primită, întrucât ridicarea unei excepții direct în recurs este contrară procedurii de control a Curții Constituționale. În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 64 din 2 iunie 1994, definitivă prin nerecurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 12 iulie 1997.

Celelalte aspecte ridicate de recurenți nu vizează neconstituționalitatea textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ci privesc aplicarea în timp a legilor, care este de competența instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 30 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

nr. 2.719/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, ridicată de Crupariu Anca.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, în temeiul practicii sale jurisdicționale.

Împotriva deciziei sus-menționate, Crupariu Anca a declarat recurs, în termen legal, apreciind că s-a omis de către Curte analiza concordanței dintre art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă și principiile constituționale stabilite în art. 1, art. 11, art. 15, art. 16, art. 20, art. 21, art. 41, art. 49, art. 125, art. 128, art. 130 și art. 135 din Constituție, cât și pactele și tratatele internaționale la care România este parte.

De asemenea, în mod greșit Curtea Constituțională a considerat că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii sale, fiind de notorietate „polemica dintre Ministerul Justiției și procurorul general în materia recursului în anulare, inițiativele legislative parlamentare și proiectele de lege vizând reorganizarea judecătorească, cu consecința eliminării acestui recurs și alte asemenea...”.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Crupariu Anca împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.